

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 1T/79/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5613010188
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2016:5613010188.2

Rozhodnutie

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Katarínou Podhorcovou na hlavnom pojednávaní dňa 5. februára 2016 v Liptovskom Mikuláši takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný

I. J. A. B. B. S. , nar. XX. X. XXXX E. G., trvale bytom P. XXX/X, Š., naposledy bytom A. E. D., XXX/X, G. X - O., Č. O., t. č. v Ústave na výkon väzby a v ústave na výkon trestu odňatia slobody Žilina,

u z n á v a s a z a v i n n é h o ,

ž e

od marca 2011 do 23. 10. 2015, kedy bol vzatý do väzby, s výnimkou mesiaca jún 2011, kedy na výživnom zaplatil 100,- eur, septembra 2011, kedy na výživnom zaplatil 150,- eur, októbra 2011, kedy na výživnom zaplatil 100,- eur, januára 2012, kedy na výživnom zaplatil 300,- eur, apríla 2012, kedy na výživnom zaplatil 100,- eur, júna 2012, kedy zaplatil na výživnom štyrikrát po 10,- eur, júla 2012, kedy zaplatil na výživnom 120,- eur, a februára 2013, kedy zaplatil na výživnom 40,- eur, neplatil výživné na svoje maloleté deti C.S. J., L.. XX. X. XXXX, S. S. J., L.. XX. X. XXXX, hoci bol zamestnaný, pracovné pomery ukončil vo väčšine prípadov na vlastnú žiadosť, na úrade práce sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie a bol dobrovoľne nezamestnaný, mesačne vyfajčí cigarety za cenu najmenej 42,- eur, pričom výška výživného mu vyplývala zo zákona o rodine a z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3P/62/2011 zo dňa 8. 6. 2011, ktorým bola schválená rodičovská dohoda a obžalovaný sa zaviazal platiť na každé dieťa po 50,- eur mesačne, a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/62/2012 zo dňa 29. 5. 2012 bol zaviazaný platiť výživné na svoje maloleté deti po 60,- eur mesačne od 23. 5. 2012, vždy do 28. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky X. I., L.. X. XX. XXXX, bytom I.. Y. XX, E., M. B. C., a tak na výživnom X. I., ktorej je od februára 2013 vyplácané náhradné výživné, dlhuje za obdobie od marca 2011 do 23. 10. 2015 najmenej 5.441,- eur,

t e d a

úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/ (§ 138 písm. b/ Trestného zákona).

Za to sa

o d s u d z u j e

podľa § 207 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Trestného zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Trestného zákona súd z a r a d ť u j e obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Liptovský Mikuláš podala na I. J. obžalobu pre skutok kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní vyhlásil, že je vinný zo spáchania skutku uvedeného v obžalobe a súčasne odpovedal kladnou odpoveďou „áno“ na otázky položené podľa ustanovenia § 333 ods. 3 písm. c/, d/, f/, g/, h/ Trestného poriadku. Vzhľadom ku špecifickému charakteru trestného činu zanedbania povinnej výživy, keď súd skúma rozsah jeho naplnenia až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, súd v súlade s ustanovením § 257 ods. 7 Trestného poriadku neprijal vyhlásenie obžalovaného a vo veci bolo vykonané dokazovanie.

Obžalovaný vo svojej výpovedi uviedol, že keď mal peniaze, výživné X. I. zaplatil, a keď peniaze nemal, nezaplatil. Bolo mu treba platiť za živobytie, aby mal kde spať. Tiež si zobral pôžičku, aby mal peniaze na nájom. Išlo o sumu 1.000,- eur, ktorú si požičal asi v roku 2012 alebo 2013, ešte to nezaplatil. Naposledy zaplatil výživné asi v roku 2013 alebo 2014, nevie to presne. Malo ísť o sumu 200,- eur, ktoré mala poslať jeho vtedajšia priateľka. Či však peniaze poslala, nevie. Od marca 2011 do doby zadržania pracoval buď brigádniccky, alebo na základe dohody o vykonaní práce na stavbách, ale väčšinou bol dobrovoľne nezamestnaný, teda nezaevidoval sa na úrade práce. Nezaevidoval sa ako uchádzač o zamestnanie z toho dôvodu, že on nepracuje niekde pri páse za 300,- eur mesačne, ale mohol chodiť po svete a hľadať si prácu kdekoľvek. Za obdobie od marca 2011 do obdobia zadržania mal príjem rôzny, niekedy 300,- eur, niekedy 400,- eur, niekedy 500,- eur. Priemerne mohlo ísť o sumu okolo 300 - 400,- eur. Výživné neplatil, lebo sa musel postarať i sám o seba, zaplatiť za byt, platiť pôžičku, kúpiť si stravu, obuv, montérky. O deti sa zaujímal, telefonoval im, aj si ich brával na víkendy, ale nevie, kedy to bolo, ani nevie, koľkokrát to bolo. Naposledy bol s nimi v januári 2015. Pod stromček im kúpil darčeky. V roku 2014 sa s nimi stretával, chodil s nimi v lete na kúpalisko a v zime sánkovať sa, niekedy u neho prespali, poskytoval im vtedy jedlo, nejaké sladkosti. Nevie, kedy im naposledy kúpil oblečenie, C. kúpil botasky a tepláky. Od doby, ako prestal žiť s matkou detí, až do zadržania, predstavovali jeho náklady na stravu, bývanie, splácanie pôžičky, sumu okolo 600 - 700,- eur. Náklady uhrádzal z príjmu z brigád, plus mu niečo dala priateľka.

V záverečnej reči obžalovaný prejavil ľútosť a vyjadril sa, že by to chcel vec dať do poriadku.

Svedkyňa X. I., matka detí obžalovaného, uviedla, že obžalovaný jej v roku 2011 zaplatil výživné v máji 150,- eur, v júni 100,- eur, v októbri 100,- eur, v roku 2012 v januári 300,- eur, v apríli 100,- eur, v júni 4x po 10,- eur, v júli 120,- eur. V roku 2013 zaplatil vo februári 40,- eur. Viac nezaplatil. Od roku 2013 ona poberá náhradné výživné. Najskôr poberala 100,- eur na obidve deti, a potom 120,- eur. Náhradné výživné poberá stále. Myslí, že do júna 2012 mal platiť obžalovaný po 50,- eur na každé dieťa, a od júna 2012 60,- eur na každé dieťa. Výživné vymáhala aj cestou exekútora, ale nebolo jej zaplatené nič. Do júna minulého roku sa obžalovaný kontaktoval s deťmi telefonicky, odvtedy už nie.

Od doby, ako prestali žiť v spoločnej domácnosti, teda od februára 2011 do júna 2015, bol obžalovaný s deťmi v osobnom kontakte jeden, dvakrát, možno trikrát. Keď sa s deťmi stretol, nič im nekupoval a ani mimo výživného im neprispieval. Počas doby neplnenia vyživovacej povinnosti obžalovaným deti

núdzou netrpeli. Keď s ním bola v kontakte, odôvodňoval jej neplatenie výživného tým, že mu nebola vyplatená mzda. Ona je zamestnaná v hoteli Patria Štrbské Pleso ako chyžná. Od doby, ako opustila s deťmi spoločnú domácnosť, deti prespali u otca jedenkrát. Stalo sa, že raz, keď chcela, aby dcéra u neho i prespala, večer o deviatej jej zavolała matka obžalovaného, aby po dcéru prišla, lebo jej otec sa opil. Dcére raz kúpil na Vianoce drobnú hračku, keď mala 5 rokov, ale viac si nepamätá. Pri telefonickom kontakte sa pýtal, či deti niečo nepotrebujú a či majú všetko, čo im treba.

Z rozsudku Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3P/62/2011 zo dňa 8. 6. 2011, ktorým bola schválená rodičovská dohoda, sa obžalovaný zaviazal platiť na každé dieťa po 50,- eur mesačne, a rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 7P/62/2012 zo dňa 29. 5. 2012 bol obžalovaný zaviazaný platiť výživné na svoje maloleté deti po 60,- eur mesačne od 23. 5. 2012, a to vždy do 28. dňa každého mesiaca vopred k rukám matky maloletých detí X. I..

Z rodných listov detí obžalovaného mal súd preukázané, že maloletý C. J. sa narodil dňa XX. X. XXXX a maloletá S. J. sa narodila dňa XX. X. XXXX. Obidve deti sú žiakmi základnej školy v obci Važec.

Z pracovného posudku spoločnosti JP SoNet, s.r.o., Michalovce, zo dňa 18. 2. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný bol zamestnancom od 14. 3. 2011 do 1. 8. 2011. Počas pracovného pomeru vyživovaciu povinnosť nenahlásil. Ústne bol napomenutý za neospravedlnenú absenciu. Pracovný pomer bol ukončený dohodou na podnet zamestnanca z dôvodu lepšej pracovnej ponuky.

Z pracovného posudku na obžalovaného u zamestnávateľa Bavaria, O. C., zo dňa 27. 2. 2013, mal súd preukázané, že obžalovaný bol zamestnaný na základe dohody o vykonaní práce od 11. 6. 2012 do 25. 6. 2012. Pracovný pomer bol ukončený dohodou. Obžalovaný bol hodnotený ako osoba výbušnej povahy, závislá na alkohole. Pracovné povinnosti si plnil čiastočne, mal sklony k podkopávaniu autority svojho nadriadeného, často si požičiaval od kolegov drobné sumy peňazí, ktoré mal problém vrátiť.

Z pracovného posudku vypracovaného spoločnosťou PEGO - STAV, s.r.o., zo dňa 30. 1. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný bol v spoločnosti zaradený ako stavebný robotník na vykonávanie dokončovacích stavebných prác. Pracovná zmluva bola uzavretá na dobu neurčitú od 3. 2. 2012. Pracovný pomer bol skončený 1. 2. 2013 bez udania dôvodu.

Zo správy obce Važec zo dňa 7. 2. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný pracoval v obci na základe dohody o vykonaní práce. Nakoľko bol nájomníkom obecnej bytovky v obci Važec, dohody sa uzatvárali na výkon udržiavacích prác bytovky a prislúchajúcej ČOV. Posledná dohoda bola uzatvorená v čase od 4. 3. 2011 do 31. 3. 2011. Po ukončení nájmu bytu na vlastnú žiadosť obžalovaného a X. I. obec nemala bližšie informácie o obžalovanom.

Zo správy konateľa spoločnosti Stajan Slovakia, s.r.o., zo dňa 15. 2. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný bol zamestnaný vo firme od 16. 4. 2012 do 24. 4. 2012. Vyživovaciu povinnosť nenahlásil. S výkonom práce zamestnávateľ nebol spokojný, nakoľko u obžalovaného bolo zistené požitie alkoholu počas pracovnej doby, a z uvedeného dôvodu s ním bol ukončený pracovný pomer dohodou ku dňu 24. 4. 2012.

Zo správy spoločnosti Z & S TRADING, s.r.o., Trenčín, zo dňa 25. 2. 2013, mal súd preukázané, že obžalovaný pracoval v spoločnosti od 8. 9. 2011 do 11. 6. 2012. Pracovný pomer bol ukončený na základe dohody. Obžalovaný bol v kolektíve empatický, ústretový, obľúbený, ako zamestnanec bol spofahlivý, obetavý a trpezlivý, vhodný na vedúce pozície.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Poprad zo dňa 11. 1. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný bol ku dňu podania správy naposledy vedený v evidencii uchádzačov o zamestnanie do 28. 3. 2005. Zo správy toho istého úradu zo dňa 14. 1. 2013 mal súd preukázané, že obžalovaný nebol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi. O dávku a príspevky v hmotnej núdzi nepožiadali.

Zo správy obce Štrba zo dňa 27. 8. 2012 mal súd preukázané, že obžalovaný, ktorý mal v obci trvalé bydlisko, sa v mieste trvalého bydliska dlhodobo nezdržoval, obec o ňom nemala bližšie informácie.

Z potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš mal súd preukázané, že X. I. je poskytované náhradné výživné pre maloleté deti v sume po 60,- eur mesačne.

Z odpisu z registra trestov mal súd preukázané, že obžalovaný má deväť záznamov pre rôznorodú trestnú činnosť, prevažne namierenú proti majetku. V ôsmich prípadoch sa hľadá na neho akoby nebol odsúdený. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/79/2014 zo dňa 16. 5. 2014, právoplatným dňa 1. 1. 2015. Obžalovaný bol uznaný za vinného z prečinu úverového podvodu podľa § 222 ods. 1 Trestného zákona a uložený mu bol trest odňatia slobody vo výmere 1 rok, výkon ktorého bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 2 roky do 2. 1. 2017, o. i. s určením probačného dohľadu nad správaním obžalovaného.

Z výsledku lustrácie v evidencii konaní pred súdmi Slovenskej republiky mal súd preukázané, že okrem prejednávanej veci sa proti obžalovanému nevedie v súčasnosti žiadne ďalšie trestné stíhanie.

Na základe vykonaného dokazovania, hodnotiac vykonané dôkazy jednotlivo, ako aj v ich súhrne a vzájomných súvislostiach, mal súd preukázaný nasledovný skutkový a právny stav.

Z výpovede obžalovaného a svedkyne X. I., ako aj z ďalších listinných dôkazov, najmä z obsahu poštových peňažných poukazov, mal súd preukázané, že obžalovaný zaplatil výživné pre maloleté deti v mesiaci jún 2011 v sume 150,- eur, v októbri 2011 v sume 100,- eur, v januári 2012 v sume 300,- eur, v apríli 2012 v sume 100,- eur, v júni 2012 v sume 4x po 10,- eur, v júli 2012 v sume 120,- eur a vo februári 2013 v sume 40,- eur. Za obdobie od marca 2011 do 23. 10. 2015, kedy bol vzatý do väzby na základe príkazu na zatknutie v predmetnej trestnej veci, obžalovaný s výnimkou uvedených období neplatil výživné na svoje maloleté deti, hoci vyživovacia povinnosť mu vyplývala z rozsudkov Okresného súdu Liptovský Mikuláš sp. zn. 3P/62/2011 a sp. zn. 7P/62/2012, a tak za obdobie od marca 2011 do 23. 10. 2015 dlhuje X. I. na výživnom pre jeho maloleté deti sumu najmenej 5.441,- eur, pričom matke maloletých detí je vyplácané náhradné výživné od februára 2013 Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš.

Výživné sa má platiť v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu. Plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, a trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia majú prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Obžalovaný neprejavil snahu o patričné zabezpečenie výživy, ošatenia, bývania, starostlivosti o zdravie, vzdelávanie, výchovy, kultúry a pod. svojich detí.

Súd vzhľadom k špecifickej povahe trestného činu zanedbania povinnej výživy, ktorý má charakter pokračovacieho trestného činu a prvky trvaceho trestného činu, v súlade s ustanovením § 122 ods. 13 Trestného zákona skúmal rozsah neplnenia vyživovacej povinnosti až do doby, kým bol vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa, pričom súd v prospech obžalovaného ohraničil skutok dňom, kedy bol obžalovaný vzatý do väzby, teda 23. 10. 2015, kedy, na základe ustálenej súdnej praxe, mal obmedzenú možnosť platenia výživného.

Tým, že obžalovaný úmyselne najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného, a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - po dlhší čas, naplnil všetky pojmové znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona (§ 138 písm. j/ Trestného zákona).

Pri úvahách o druhu a výmere trestu bral súd do úvahy, že trest je jedným z prostriedkov na dosiahnutie účelu Trestného zákona, čím je určená aj jeho funkcia v tých smeroch, v ktorých má pôsobiť zákon na ochranu spoločnosti, jednak pred páchatelmi trestného činu, voči ktorým sa prejavuje prvok represie (zabránenie trestnej činnosti) a prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu - rehabilitácia), a jednak aj voči ďalším občanom - potencionálnym páchatelom, voči ktorým sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Trest samozrejme musí vyjadrovať aj morálne odsúdenie páchatela.

U obžalovaného je konštatovaná prevaha poľahčujúcich okolností, pretože ku spáchaniu trestného činu sa priznal a úprimne ho oľutoval. Nebola zistená žiadna priťažujúca okolnosť. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný sa dopustil prejednávanej trestnej činnosti v skúšobnej dobe podmienenečného odsúdenia Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/79/2014, v intenciách s ust. § 49 ods. 2 Trestného

zákona súd uložil obžalovanému za úmyselný trestný čin spáchaný v skúšobnej dobe trest odňatia slobody bez možnosti jeho podmieneného odkladu. Práve vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd duplicitne neprípocítal obžalovanému priťažujúcu okolnosť podľa ust. § 37 písm. m/ Trestného zákona, že už bol za trestný čin odsúdený.

K prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona sa vzťahuje základná trestná sadzba vo výmere 1 rok - 5 rokov. Pri prevahe poľahčujúcich okolností sa v súlade s ust. § 38 ods. 3 Trestného zákona znižuje horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu. Z hľadiska individuálnej a generálnej prevencie súd považuje za primeraný trest odňatia slobody vo výmere 20 mesiacov, zohľadňujúc dlhodobé páchanie trestného činu, jeho následok, úmyselné zavinenie, osobu a možnosti nápravy obžalovaného, u ktorého navyše bolo preukázané, že vo väčšine prípadov ukončil pracovný pomer na vlastnú žiadosť, na úrade práce sa nezaevidoval ako uchádzač o zamestnanie, bol dobrovoľne nezamestnaný, a nad rámec nevyhnutných výdavkov na živobytie vynakladá peňažné prostriedky na konzumáciu tabaku v sume najmenej 42,- eur mesačne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré možno podať na Okresnom súde Liptovský Mikuláš do 15 dní odo dňa oznámenia rozsudku. Odvolanie má odkladný účinok.

Odvolanie môžu podať:

prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, a to v neprospech i v prospech obžalovaného, v prospech obžalovaného môže podať odvolanie aj proti vôli obžalovaného, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, príbuzný obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môžu podať odvolanie v prospech obžalovaného i proti jeho vôli štátny orgán starostlivosti o mládež, obhajca i zákonný zástupca pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, poškodený, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci.

Osoby oprávnené podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môžu ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo, že chýba.

Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.